

Waar wordt u blij of mismoedig van?

De gelukkige basisschooldirecteur

Wat maakt u als basisschooldirecteur gelukkig? Waardoor gaat u iedere dag weer met energie naar uw werk? En waar wordt u ook wel eens een beetje mismoedig van? We vroegen het aan vier collega's verspreid door het land.

Veronique Lommers

Veronique Lommers, directeur OBS Dick Bruna, Veldhoven:

'Geluk zit 'm voor mij in het team. Dat is de factor waar ik blij van wordt. Op onze school hebben we een groot en veelzijdig team met mensen van 22 tot 62 jaar. Ze staan met passie voor de klas, hebben hart voor de zaak. Mijn stijl van leidinggeven is dat ik onderdeel ben van het team en dat is mede de reden dat ik fluitend naar mijn werk ga. Een van de oorzaken waardoor ik volop kan genieten en kan sturen op inhoud, is onze professionele cultuur. Mensen spreken elkaar aan en maken gebruik van elkaars kwaliteiten. Ondanks de grootte van de school zijn we heel toegankelijk en de sfeer is heel naturel. Zoals we met elkaar omgaan, zo gaan we ook met de kinderen en de ouders om. We hebben onlangs een jubileum gehad en ons kernwoord was: trots. Dat is het leidende gevoel voor iedereen.

Ik zoek altijd naar kansen en ben erg oplossingsgericht, dus ik word niet zo snel mismoedig van iets. Een aspect waar wij als snel groeiende basisschool wel mee

Tekst:
Daphne Doemges-Engelen

Fotografie:
Aangeleverde foto's

worstelen, heeft te maken met de wet- en regelgeving rondom huisvesting. Het zijn beheersmatige zaken die moeten gebeuren, je hebt te dealen met verordeningen die zijn vastgelegd. Dat zijn zaken die buiten je eigen invloed liggen en dat is soms wel eens lastig omdat je te maken kunt krijgen met vertraging. Het is dan aan mij om te zorgen dat de mensen op de werkvloer daar geen last van hebben en om ze zo goed mogelijk te faciliteren.'

Angelique le Fèvre, directeur basisschool De Horizon, Amstelveen:

'Ik denk dat of je gelukkig bent of niet deels in jezelf zit, en dat gevoel neem je ook mee in je werk. Ik word persoonlijk erg gelukkig van humor; zonder humor is mijn werk niet leuk. Ik ben het onderwijs in gegaan voor de kinderen. Hoewel ik nu niet meer voor de klas sta, doe ik het voor de lol die ze samen hebben, de opmerkingen die ik hoor, de dingen die ze leren. Wat ik merk, is dat ik ook veel energie haal uit de samenwerking met collega's, het enthousiasme en het werken aan vernieuwing en verbetering. We hebben een hardwerkend team. Op momenten dat het even niet zo leuk is, geeft dat toch de drive om ervoor te gaan. Ik word overigens ook gelukkig van het bezoeken van groepen en het praten met de leerkrachten, in plaats van het papierwerk!

Waar ik helemaal niet gelukkig van word, is dat sommige ouders ons tegenwoordig vaak veroordelen zonder verdere uitleg te vragen. Ze klagen en dreigen meteen met het indienen van een klacht als iets niet loopt zoals ze willen. Daar kan ik echt verdrietig van worden. Bijvoorbeeld: een kind heeft een vmbo-advies gekregen en de

Angelique le Fèvre

'Wat ik merk, is dat ik ook veel energie haal uit de samenwerking met collega's, het enthousiasme en het werken aan vernieuwing en verbetering.'

Hans van Loosen

ouder wil dat hij of zij naar de havo gaat. Wij motiveren ons advies, maar sommige ouders accepteren dat niet en willen een klacht indienen. Daar word ik wel eens moedeeloos van. Naar mijn idee wordt dit gedrag de laatste jaren erger. Ik heb een heel gemêleerd publiek en natuurlijk reageren gelukkig niet alle ouders zo, maar er zijn zeker mensen die zich zo opstellen tegenover ons. Ze doen dat ook vaak waar de kinderen bij staan. Je geeft dergelijk gedrag zo ook aan je kinderen mee, wat geen goed voorbeeld is. De samenwerking tussen ouders en school vind ik zeker heel belangrijk. Maar de vinger in de pap die ouders willen hebben, is soms wat te sterk.'

Hans van Loosen, directeur Basisschool St. Ludgerus in Groenlo:

'Als ik zie dat kinderen met plezier naar school gaan en vrolijk de school binnen komen, dat maakt me blij. Wat me ook gelukkig maakt, is als ik merk dat collega's stralen en met plezier werken. Daar voel ik me als directeur verantwoordelijk voor. Tegenwoordig durven leerkrachten ook te wisselen van school; dat zat vroeger altijd in een verdomhoekje. Maar de afgelopen jaren maakten we mee dat mensen een goede overstap maakten en daardoor nog meer gaan stralen. Dat vind ik een fijne ontwikkeling. Als een leerkracht van ons zich wil doorontwikkelen en een deur verder wil kijken, vind ik dat natuurlijk jammer. Maar wie ben ik om dat tegen te houden? Je moet ook voor eigen kansen en ontwikkeling durven gaan. Zelf sta ik al 42 jaar in het onderwijs; ik ben trots en dankbaar dat ik het geluk heb dat ik zo lang mag meedraaien en met plezier alles kan doen.'

Waar ik ongelukkig van word? Van nature ben ik geen pessimistisch persoon. Maar hier in de Achterhoek zitten we in een flinke krimpregio. Ik heb ook gewerkt op een school waar het leerlingenaantal steeds steeg. Het is net als bij een voetbalteam: als je bovenaan in de competitie speelt, ziet alles er zonniger uit dan onder aan de ladder. We moeten een weg vinden in die krimp en samenwerken met andere scholen. Het leerlingenaantal staat nu op 83 en is dalende; we zijn aan het nadenken hoe we dat in de toekomst gaan invullen. We zullen anders onderwijs moeten gaan geven, andere instructiemomenten moeten creëren. Daar zijn we druk mee bezig en daar ontkomen we gewoon niet aan. Maar van de andere kant: ik ben ook ondersteunend directeur op een andere, grotere school met zo'n 160 leerlingen. Daar maak je weer heel andere zaken mee, zoals concurrentie in de wijk. Op onze kleine school in het buitengebied van Groenlo is er niet veel concurrentie; dat geeft ook wel weer rust. Het allerbelangrijkste is dat je plezier uitstraalt: er zijn voor de kinderen, voor de ouders en voor je team.'

Wim Schraa

Wim Schraa, directeur van PCBO De Spreng, een bron van ontwikkeling, in Drachten:

'Het meest gelukkig word ik van het feit dat hier elke dag kinderen komen en alle (meer dan veertig) jaren dat ik in het onderwijs werk, worden ze maar niet ouder. Daar voel ik me zelf ook jong door. Ieder stapje dat een kind vooruit zet; daar word ik blij van. Die ontwikkeling, dat is heel mooi om te zien. Waar ik ook blij van word, is wanneer het me lukt om teamleden in hun kracht te zetten. Door gesprekken te voeren, te kijken wat de kwaliteit van iemand is. In hoeverre iemand zich in het belang van de school kan ontwikkelen. Dat vind ik een heel belangrijk onderdeel van mijn werk. Daarnaast werk ik graag aan de verbinding die we kunnen maken met ouders. Voor de emotioneel-sociale (let op de omdraaiing!) ontwikkeling gebruiken we al een paar jaar een speciaal programma ten aanzien van hoe we met elkaar omgaan hier. Dat wordt teambreed en vrijwel ouderbreed gedragen. Je ziet dat het effect heeft door hoe kinderen zich ten opzichte van elkaar gedragen. Als een kind even niet in de goede pas loopt, is het fijn om dat even met een ouder op een vriendelijke doch opvoedende toon te bespreken. Om daarna samen tot een overeenstemming te komen; die open cultuur maakt me blij.'

Ik ga over vier maanden met pensioen; dan ga ik met veel plezier op zoek naar ander geluk. Ik heb voor mezelf besloten: ik ben dan meer dan 64 jaar, en ik moet stoppen op een moment dat ik van mijn werk geniet. Het moet een beetje pijn doen als je afscheid neemt.'

Ik word minder blij van de sfeer rondom de verantwoordingscultuur naar anderen toe: bovenschols, de Inspectie. We hebben in augustus Inspectiebezoek gehad en dan zie ik de stress binnen mijn team. Ik vind het soms wel wat te pusherig. Ik roep binnen het team: 'u doet goed werk, ik heb vertrouwen in u en we weten waar onze pijnpunten zitten.' Wat de Inspectie boven tafel haalt, daar moeten we natuurlijk wel iets mee doen want er komen wel goede adviezen uit. Het kost alleen zoveel tijd in de voorbereiding. En er is minder ruimte om op een verantwoorde manier je eigen gang te gaan; aan de ene kant is dat goed, maar soms is het ook wel eens jammer.'

'We hebben in augustus Inspectiebezoek gehad en dan zie ik de stress binnen mijn team.'